

Szondolat

Szerkeszti: Kemenes Lajos

TARTALOM:

*A hét fejei • B. Liszt és K. Petőfi •
Uj Nemzedék • Felső akadémia a
„Jólátáshoz“ a Vakok Intéze-
tében • Nagyrománia koszo-
ruja • A zsidók térfoglalása
Magyarországon • Irre-
denta utcaneveket! •
Cikkek, riportok, stb.*

Megjelenik hetenként

*Budapest, 1921. évi
február hó 26.
III. évf. 9. sz.
Előfizetési díj
negyedévre
70 korona*

*Kiadja a
Központi
Sajtó-
vállalat
R. T.*

ÁRA

• 6 •
KOR.

**ANDRÁSSY-UTI
SZINHÁZ.**

**Magánszámok,
jelenetek, tréfák,
egyfelvonásosok.**

FELLÉPNEK: Kökény Ilona, Rajna
Alisz, Titkos Ilona, Ürmössy Anikó,
Abonyi, Bársony, Boros és Kabos.

**Az előadás este
7 órakor kezdődik.**

TIVOLI MOZGÓ

VI., Nagymező-utca 8.

*Naponta változatos
műsor.*

Az előadások kezdődnek:

Hétköznap 5, 3/4 és 9 órakor.
Vasár- és ünnepnap 1/4, 1/6, 7 és 1/2, 9 órakor.

TABARIN

A FŐVÁROS LEGELŐKELOBB TÁNCPALOTÁJA

Rákóczi-ut 63. Telef.: Józs. 21-16.

VIDÁM MŰSOR.

Ének, tánc, zene és aktualitások.

RENAISSANCE

**ÉTTERMEI MEGNYILTAK
MAGYARI IMRE MUZSIKÁL**

REVÜ SZINHÁZ

Kristálypalota, Szerecsen-utca

**A
BÁLKIRÁLYNŐ**

Strauss Oszkár operettje kerül színre
MINDEN ESTE 7 ÓRAKOR.

FELLÉPNEK: ♦ ♦ ♦
Honthy Hanna, Szirmai,
Dobos és Galetta. ♦ ♦ ♦

**NEMZETI UJSÁG
UJ LAP
UJ NEMZEDÉK**

**A KÖZJÓÉRT HARCOLÓ
KERESZTÉNY NAPILAPOK!**

MOZGÓKÉP OTTHON.

Péntektől, febr. 25-től **UTSZÉLI RÓZSA**

Egy amerikai leány története 5 felvonásban. Főszerepben: MAC MURRAY.

Regény **A. Y.** 5 felv.

Előadások: hétköznap 5, 7, 9 órakor
ünnep- és vasárnap 3, 5, 7, 9 órakor.

KIS KOMÉDIA

VI., RÉVAL-UTCA 18. SZ. ♦ TELEFON: 14-22.

Igazgatók: Rott és Steinhardt.

!! ELSŐRANGU MŰVÉSZELŐADÁSOK!!

Vasárnap délután is esti előadás.

**NEMZETI ROYAL ORFEUM
3 SCHROEDERS**

a világhírű gladiátorok és a nagyszerű
színházi és varieté-műsor

Kezdeté fél 7 órakor.

Sondolat

A hét fejei

Hegedüs Lóránt legalább tudja, hogy mivel tartozik a maga és a kormány tekintélyének. Miután Szász Zoltán a sajtócenzurával kapcsolatosan kirohant a kormány ellen, a következő kijelentést tette:

— Az Otthon körbe pedig többé nem teszem a lábam!

Ellenben a kormány többi tagja nem annyira önérzetes. Felőlük piszkolhatják a kormányt így, piszkolhatják a kormányt amugy, mégis minden alkalommal és a legnagyobb előzékenységgel sietnek a liberális sajtó kiszolgálására. Hegedüs Lóránt, ámbár a kormányzat olyan tényeiről mondtak mindenesetre elítélendő kritikát, amelyekért ő, egyénileg igazán nem felelős, megfelelt a handajandára, hanem mikor mondják ki a többiek is végre a merész igét: hátrább az agarakkal!

Szilágyi Károly fővárosi bizottsági tag iránt különös hálával vagyunk. Végre egy őszinte ember, aki nyíltan mondotta el, hogy mint vélekedik a magyarokról és Magyarországról. Ugy pattant ki a dolog, hogy valaki a fővárosi közgyűlésén fölhánytorgatta, hogy Angliában és Franciaországban a szabadkőművesek milyen romboló munkát végeztek. Szilágyi Károlyból erre a következő közbekiáltás tört ki:

— Furcsa, hogy mégis ezek az országok győztek!

No igen, hiszen régóta tudjuk, hogy szabadkőműveseinknek nem fontos Magyarország léte, vagy nem léte, de ilyen őszinte vallomást még egyőjük se tett róla, sőt váltig hangoztatják, hogy ők ilyen meg amolyan hazafiak. Szilágyi Károly megmutatta, hogy milyen belülről az épület, amelynek ormán a piros-fehér-zöld lobogó leng. Az elnök rendreutasította Szilágyi Károlyt a nemzetgyalázó kifejezésért és ezzel vége, azóta szó sem esik az ügyről. Ha volna erélyes és komolyan magyar közéletünk, úgy Szilágyi Károly már nem tagja a fővárosi közgyűlésének. Nálunk lehet büntetlenül szidni és pocskondiázni a magyart. Ezek után csak azt kérdezzük, hogy Szilágyi Károly, a szerény elnöki rendreutasítással a zsebében, mikor lesz végre Budapest főpolgármestere?!

Vadász Lipót voltaképpen nem hőse az itt következő históriának, de róla van benne szó, s hőse egy fajrokon. De ez egészen mind egy és éppen ez dertül ki az itten következőkből:

A fajrokon néhány nappal az Erzsébetvárosi Kaszinó emlékezetes Kisfaludy-estéje után, egy délután összetalálkozik egy barátjával, de

most hadd vegye át a szót maga a tajrokon:

— Tudod, gyönyörű este volt. Igazán, mondhatom, hogy nagyon impozáns. Egész sereg felköszöntő hangzott el, szebbnél-szebbek, gyönyörűség volt végighallgatni. Beszért Rákosi Jenő és Beöthy Zsolt, na tudod, ezek az öregek igazán becsületesek... Gyönyörűen beszért mindakettő, hanem ami utána következett, az igazi esoda. Akkor olyan beszéd következett, amihez hasonlót én még sohasem hallottam. Mondhatom, hogy verte a társaságot!

— Ki az a nagyszerű ember? — kérdezte a barátja.

— Ja, még nem mondtam? Vadász Lipót!

Igen, így látják ők egymást, így szeretik egymást, egy test egy lélek, igazán megható. Vadász Lipót egy Beöthy Zsolt, egy Rákosi Jenő fölött. Nevetni kellene rajta, ha nem mutatná Magyarország újabb évtizedeinek történelme halálosan komoly dolgoknak. Vadász Lipót? Igen. Vadász Lipót! Így ültetik ők egymást a mi nyakunkra.

*Prohászka Ottokár*hoz, mint a keresztény gondolat legértékesebb vezéréhez lenne néhány szavunk: az Erzsébetvárosi kaszinó 350,000 koronát gyűjtött a Kisfaludy-társaság javára. Az eset illő reklámmal elkönyvelődött a kiadási rovatban számszerűen is szerepel, de vele szemben a «Bevétel» oldalon ott szerepel, mint erkölcsi nyereség a magyar irodalom istápolására kiadott összeg. Helyesen tartja-e Prohászka Ottokár, hogy a magyar társadalmi egyesületeknek kisebb gondja is nagyobb annál, hogy a magyar irodalom jövőjéért fájjon a feje? Nem gondolja-e, hogy a magyar irodalom valóban támogatásra szorul? Nem gondolja-e, hogy buzdítani kell a lelkeket, gyűj-

teni a magyarok között, igaz gyűjteni kell, nagy akciót indítani, mert az Erzsébetvárosi kaszinó háromszázötvenezer koronája a — trójai faló!

B. Liszt és K. Petőfi

Egyik hangverseny-irodánk levelet kapott Hollandiából. A levél írója, B. Liszt Mária azt üzeni, hogy kultuszminiszteri és külügyi megbízásból a magyar zene utjait egyengeti a forintok boldog hazájában. Zsebében pápens van, mely a jó hollandusok előtt igazolja, hogy Liszt önagysága hivatalos képviselője zenei műveltségünknek.

Mi nem ismerjük Liszt Máriaát. Lehet, hogy hallottuk valahol énekelni, ahogyan Lukács Sárít, vagy Schweiger Mártát is hallhattuk. Bizonyára kedves, rokonszenves hölgy, jóindulatu és buzgó, de kétségtelen, hogy a Liszt név Ferencet hozza emlékezetünkbe, nem Máriaát, aki most segítő csapatokat kér korszakalkotó munkájához. Hegedűsre és zongorásra van szüksége, hogy hatásosabban terjeszthesse a magyar muzsikát. Ajánljuk, hogy K. Petőfi Sándor hegedűművészt és Z. Vörösmarthy Mihály zongoraművészt küldjék utána. Az interparlamentáris tanácskozásra pedig legmegfelelőbb lenne G. Kossuth Lajos közgazdasági író kiküldetése.

Csonka Magyarország

— *nem ország.*

Egész Magyarország

— *mennország.*

(Arról beszéltek, mi lenne, ha győztünk volna a háboruban. Ma szinte el se lehet képzelni. Itt valahogy mégis megpróbáljuk ezt elénk vetíteni, egy álmottott újságszámban, mely — sajnos — nem jelenhetett meg.)

Uj Nemzedék

Előfizetési árak:
Magyarországon (Macsói Bánság, Havasalföld, stb. stb.) 10 fillér, Németországban 10 pfennig, Franciaországban 2 frank, Angliában 8 shilling, Amerikában 3 dollár.

POLITIKAI NAPILAP

Szerkesztőség: V., Honvéd-u. 10.
Kiadóhivatal: IV., Gerlóczy-u. 11.
A szerkesztőség telefonszámai:
Felelős szerkesztő: 75-88, 75-31.
Szerkesztőség: 110-55. A kiadóhivatal telefonszámai: 5-67, 5-68.

Budapest, 1921.

III. évfolyam, 48. (434.) szám.

Vasárnap, február 27.

Ave!

Holnap Budapest utcáin végigkocsizik II. Vilmos császár, a németek hatalmas Imperatora, ki a millenium éve óta nem járt nálunk. A háboruban se jött hozzánk. Most azonban, hogy a központi hatalmak kivívták a végső győzelmet, melyről annyit álmodoztunk és beszéltünk, keserű és nélkülöző évek alatt, látni akarja a magyar fővárost, melyet valaha Mátyás király tapodott és a magyarokat, leghűbb fegyvertársait. «Zrinyi ükunokáit», mint ő mondotta, milleniumi felközöntőjében. Most újra hatalmasak vagyunk. Magyar tenger vizében huny el Észak, Kelet, Dél hulló csillaga. Azon az uton halad végig, melyet már a háboruban nevére kereszteltünk el s az idők végezetéig a legnagyobb német fejedelem hírénevét hirdeti a magyar főváros közepén. Vörös-fehér-fekete zászlók lengedeznek mindenütt, testvéries együttesben a pi-

ros-fehér-zölddel, élővirágok borítják az utat, az ablakokból gyertyák és lángok intenek feléje. Így ünnepel egy diadalmas ország. Vele együtt érkezik meg két

legnagyobb tábornoka, Hindenburg és Mackensen.

Ave Caesar... az élni akarók üdvözölnek, a magyarok milliói, kinek életet adál.

A képviselőház mai ülése

— Ünneprontók —

A képviselőház mai ülése rövid volt.

A munkapárt még mindig hatása alatt állott annak a hatalmas külügyi beszámolóknak, melyet Tisza István gróf kormányelnök tartott s amely tegnap a Figaro különkiadásában jelent meg Párisban és Londonban a Times különkiadásában.

Szász Károly elnök (az ülést tíz órakor megnyitja): A miniszterelnök ur kíván szólni.

Tisza István miniszterelnök: Tisztelt Ház! Bejelentem, hogy a képviselőház testületileg vesz részt a szövetséges német császár (Zaj a Károlyi-párton) fogadtatásán, ki látogatásával tiszteli meg a győzelemben osztozkodó magyar fővárost. (Ellenmondások balfelől).

Elnök. (Csenget.)

Tisza István miniszterelnök: Az a győzelem, melyet az évekig szenvedő, nélkülöző, szent magyar nemzet...

Károlyi Mihály (közbeszól) Militarizmus!

(Zaj mindenfelől.)

Tisza István miniszterelnök (kezét összekulcsolva türelmesen vár): Az a kiállítás, mely...

Károlyi Mihály (farkastorka s platina-szájpadlása minden ékesszólásával): Demokváciát! Vadikalizmust! Jogot a cseheknek! Jogot az elnyomott vománoknak! Jogot szevbeknek!

Tisza István miniszterelnök: ... csodálkozásba hozott mindenkit, ma Budapestet a világ központjává teszi s hálát mond a diadalmas magyar nemzetnek a győzelmes német császár. Arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy párt-

különbség nélkül jelenjenek meg fogadásán. *(Helyeslés jobboldalt, a Károlyipárt a marseillaise-t énekelve kivonul. Az énekszót elfojtja a mindenünnen felhangzó kaeaj.)*

Több tárgy nem lévén, az elnök az ülést berekeszti.

Ujra mozgolódik a Galilei Kör

— Tiltakoznak a magyar béke ellen —

Tegnap délután öt órakor gyült össze a Galilei Kör a Vigadó nagytermében, hogy tiltakozzon a békekötés ellen. Ezt a közgyűlést izgalom előzte meg, de a körülményekhez képest elég simán folyt le. A rendőrségnek, mely már a koradélutáni órákban megszállotta a teret, alig akadtt dolga.

Jászi Oszkár nyitotta meg a közgyűlést, mint a kör vendége:

— Tiltakoznom kell a béke ellen — mondotta — mely nem a kultur-emberiség mentalitásából, hanem a magyar agráriusok és a magyar gentry reakciós ideológiájából fakadt *(Éljenzés)*. Ez a béke szégyene a világtörténelemnek. Cseh, román, szerb testvéreink ügye mellett mi a végsőkig kitartunk, *(helyeslés)* azokat a sérelmeket, melyeket elszenvedtek, a művelt Európa *(Ugy van! Ugy van!)* igen, kimondom, a kultur-Európa törvényszékéhez terjesztjük be és igazságot, megtorlást, orvoslást követelünk azért, amit a magyar zsandár és pandur-uralom *(Le vele!)* elkövetett. Tartózkodom attól, hogy felsoroljam mindazokat a bűnöket, melyek egy szociálisan gondolkozó kulturember arcába kergetik a vért. Csak a legkiemelkedőbb példákra hivatkozom. Romániában, melyet a magyar reakció most Havasalföldnek nevez, Bukarestben, melyet magyar csapatok szállnak meg, egy román uriasszonyt az ott időző magyar ficsurak lepíszszegtek, azért, mert románul és nem magyarul beszélt. *(A galileisták felháborodottan verik az asztalokat.)* Belgrádban, melyet a magyar reakció szeret Nándorfehérvárnak, Hunyadi János városának hívni, a magyar posta nem közvetített egy levelet, mert a levél a Narodna Obrana-nak, ennek a radikális-liberális szellemű

egyesületnek kiáltványait tartalmazta. *(A szónok fölmutatja a levelet. Zaj. El-nök csönget.)* Fékezze magukat uraim, még nem mondtam el mindent. Prágában éjfélután a cseh polgárok, kik velünk együtt, egyforma vitézséggel küzdöttek *(Ugy van! Ugy van!)* nem járhatnak biztonságban az utcán, mert a rendőrség olykor igazoltatja őket. *(Balkán! Hallatlan!)* Kérdezem önöktől, hogyha véletlenül a románok győztek volna és történetesen megszállják Kolozsvárt, vajjon elképzelhető-e, hogy ott a magyar nyelv bármilyen sérelmet szenved? *(Nem! Nem!)* Kérdezem aztán önöktől, hogy a szerb győzelem esetén mert volna-e arra vetemedni a kis demokratikus szerb királyság, hogy elfoglalja Ujvidéket, Zombort, Szabadkát? *(Nem! Nem!)* Ujra kérdezem önöktől, hogy a csehek ha diadalra jut a cseh gondolat, képesek-e arra, mint mi, hogy Kassát leigázzák és gimnáziumaikban a cseh nyelvet is kötelező tantárgyul iktassák be, sőt hogy egyes magyar iskolákat az emberi jog ellenére egyszerűen becsukjanak. *(Nem! Nem!)* Önök uraim, megadták rá a válaszsén csak ezt teszem hozzá: erre valóban csak a magyar agrár-feudális-klerikális-antikultur reakciós militarizmus antiszociális és antidemokratikus mentalitása képes. *(Szűnni nem akaró éljenzés.)*

E szónoklat után áttértek a napi-rendre. Felszólalt még Kún Béla, egy orosz fogságból hazatért kommunista, aki a kommunizmust dicsérte és a III. Internacionáléhoz való csatlakozást javasolta. Utána elénekelték az Internacionálet, azt az éneket, mely az ugynevezett szovjet (tanács) köztársaság hivatalos himnusza. Kún Bélát a rendőrség igazoltatta.

Pardon...

KIK GYŐZTEK? Az Egyenlőség ujra előáll a vádaskodással, melyet már több ízben udvariasan felelet nélkül hagytunk. Azt írja, hogy a magyar-osztrák hadseregben csak ők katonáskodtak, ők vívták ki a győzelmet és egyellenegy magyar-keresztény katoná se

Szombat

volt. Szó sincs róla, vádjának van valami alapja. Ezt elismerjük. De ebben a rideg formájában talán még se egészen tartható fenn. Több tanunk van, hogy láttak ott néha egy-két magyart és keresztényt is. Mi azonban nem zavarjuk a felekezeti békét. Pardon... pardon... pardon...

HIREK

— **Kinevezések.** Mint a *Budapesti Közlöny* írja, a király * táborszernagyot Havasalföld kormányzójává kinevezte. A táborszernagy a közeli napokban Bukarestbe költözik.

— **A nándorféhevári iskolák.** *Nándorféhevárról* jelenti tudósítónk: Egyes külföldi lapok tévesen azt a hírt közölték, hogy a magyar kormány a nándorféhevári (belgrádi) gimnáziumot és felsőkereskedelmi iskolát bezáratta s helyettük magyar iskolákat akar életbe léptetni. Ebből a hírből *egyetlen szó sem igaz.* A nándorféhevári szerb iskolákban a tanítás, mint eddig, szerb nyelven folyik s a magyar kormánynak eszeágában sincs a szerb anyanyelvű állampolgárok jogait megnyirbálni.

— **Francia, angol és amerikai gyermekek Eudapesten.** Hirt adtunk már arról a mozgalomról, melyet Berlin, Bécs és Budapest együttesen indított a *legyőzött államok gyermekeinek fölsegelésére*, kik Amerikában, Angliában és Franciaországban a mostoha táplálkozási viszonyok miatt szükségét látnak, ruhájuk, fehérneműjük nincsen, szüleik képtelenek eltartani őket. Hogy gyámolítsuk őket, az az emberszeretet első parancsa, tekintet nélkül arra, hogy államaik mennyire bűnösök a háború földidézésében. Ma érkezett meg az első vonat, mely francia, angol és amerikai gyermekeket hozott Budapestre. A *nyugati pályaudvaron* *Bárczy István* polgármester s *Neugebauer Vilmos dr.* a Gyermekvédő Liga elnöke fogadta őket. Bizony a kis franciák meglehetősen sápadtak és véznák, az angoloknak és az amerikaiaknak pedig főképp ruhájuk, cipőjük hiányos. A gyermekek bőséges csokoládéreggelit kaptak a pályaudvaron, vajaskenyérrel és mézzel, aztán gép-

kocsikon a *Vörös Kereszt Egylet* a Gyermekvédő Liga Wesselényi-utcai helyiségébe szállították, ahol még ma fölruházzák őket.

— **A drágaság.** Több ízben irtunk már itt a drágaságról, mely egyenesen elviselhetetlen. Egy kiló marhahús: 2 korona, egy tojás: 10 fillér, 1 kiló vaj: 3 korona, egy kiló nullásliszt: 80 fillér, egy öltözet férfiuha: 150 korona. A A hatóság vaskézzel vessen véget ennek a drágaságnak. A legyőzött államok se élnek nyomorultabban.

— **Áthelyezés.** *Drózdly Győző* esztergomi néptanítót áthelyezték Trsztenába (Árvamegye) az állami népiskolába.

— **Szeretetadomány.** A Magyar Ujságírók Egyesülete amerikai nyomorgó kartársainak fölsegélyezésére ma 500 koronát küldött New-Yorkba. Hasonló küldeményt juttat el majd a londoni és a párizsi ujságíróegyesületekhez is.

— **Magyarosodunk!** Ifj. *Krausz Náthán* nevét belügyminiszteri engedéllyel ifj. *Göndör Ferenc*re, ifj. *Kohn Béla* ifj. *Kín Bélára*, ifj. *Grünzweig Izidor* pedig ifj. *II. Rákóczi Ferenc*re változtatta.

Magyar élet Párizsban

— **Párizsi tudósítónk telefonjelentése** —

Mióta a diadalmas központi hatalmak megkötötték a párizsi békét, azóta a francia fővárosban németekkel vegyesen gyakran fordulnak meg magyarok is és a körutakon gyakran hallani magyar szót. Eltekintve azoktól, akik hivatalos küldetésben járnak, sokan önzetlenek ide, kiket a magyar valuta fölénye és a francia frank leromlása csábít ki, olesó életre. 50.000—80.000 koronáért adnak el pompás párizsi palotákat. Természetesen ezek az összegek frankban nagy számokat jelentenek. A *Boulevard des Italiens*-en és a *Boulevard des Capucins*-en 8 bérpalotának van már magyar tulajdonosa. Estente a *Café de la Paix*-ben az itt időző honvédtisztekre való tekintettel magyar cigányok szeretettel fogadják a magyar tiszteket. Különösen népszerű *Szedk* ezredes.

Járdaszigetet kérünk!

— A főkapitány úr figyelmébe —

Budapest a háboru befejezése óta auto-város lett.

Mindenütt auto. Hosszu, végeláthatatlan sorban sétálnak, rohannak, süvöltenek egymás után a gépkocsik, még éjszaka is, úgyhogy a kocsiton ma-holnap már életveszélyes az átkelés. A kétfogatu s az egyfogatu már muzeumi régiség. Üresen siklanak tovább a villamosok, csak reggel látni rajtuk néhány munkást. Ma már 2000—3000 koronaért akárki vehet autót, a törvényszéki bíró, a tanár is gépkocsin megy hivatalába. Itt említjük meg, hogy az autó helyijáratokat, melyek Budapestet keresztül-kasul átszelték, éppen ezért megszüntették.

Örvendünk ezen. De Boda Dezső főkapitány ur igazán észrevehette volna, hogy mindenütt, hol valaha lüktető élet pezsgett, járdaszigetek vannak, hogy a megakadt járókelők kényelmesen várakozhassanak. Csak nálunk kell szenvedni és tűrni hallgatagon a szegény magyar közönségnek.

IRODALOM, SZINHÁZ, MŰVÉSZET

* (Gyóni Géza ünneplése a Kisfaludy-Társaságban.) A Kisfaludy-Társaság ma megható ünneplésben részvett Gyóni Gézát, az orosz fogságból hazatért költőt. Több értekezés méltatta költészetét, a költő pedig új verseit olvasta föl. Utána a magyar nők arany babérkoszorút nyújtották át az ünnepelt poétának.

* (A Király Színház külföldi körutja.) Londonból táviratozza tudósítónk: A Király Színház sorra járja a külföld nevezetesebb városait, hogy bemutassa ott a magyar zenés művészetet. Ma kezdődött el ez Londonban, ahol Kacsóh Pongrác daljátékát, a János vitéz-t játszották, nagy sikerrel. Ünnepi előadás volt, melyen a lord-mayor is megjelent.

* (Pufi és az antant.) Bemutató az Andrássy-uti színházban. Ma este mutatták be Gábor Andor ujsütetű háromfelvonásos bohózatát, melynek főhőse Pufi, régi alakja. Ebben a darabban a szerző sorra kigunyolja a franciákat, angolokat, amerikaiakat, régi ellenségeinket, még pedig oly durván és kajánul, hogy az ellen a győzők nevében tiltakoznunk kell. Ilyen hangot nem tartunk se férfiasnak, se urinak. A polgári osztály e könnyed mulattatója nem tud kiemelkedni szűk látóköréből s haladni az idővel, szabadabb, emberibb, újabb eszmék felé.

* (Lélek a háboruban.) Balázs Béla új kiadásban megjelentette háborus könyvét: «Lélek a háboruban, egy honvédtizedes naplója». Egyesek a címet így olvasták: «Félek a háboruban», ami ellen a szerző tiltakozik. Különben könyvét megszerezte egy kissé áradozó ódával, melyet II. Vilmos német császárnak ajánlott. Eléje Lukács György irt lendületes, világos és magyaros előszót.

KÖZGAZDASÁG

A budapesti valutapiacon a volt központi hatalmak árfolyamai az antant valutáival szemben újból javultak. Különben a következő jegyzések fordultak elő: dollár = 1 kor., francia franc = 0.30 kor., 1 font = 10 kor., 1 leva = 0.90 kor., 1 lira = 0.20 kor. A piacon oly nagy volt a külföld részéről a kereslet a magyar korona iránt, hogy az egészen eltűnt a piacról. A korona irányzata egyre szilárdabb lesz, mert a semleges piacokon, így Zürichben, már minden árut felvettek.

APRÓHIRDETÉSEK

5 SZOBAS LAKÁS, villanyvilágítás, gáz, külön lépcső, külön bejárat, évi 2000 koronaért azonnal kiadó. Háziar házhoz megy. Közvetítőknek 10% díjat fizet.

MAGYAR NYELVMESTEREK előkészítenek szerbeket, románokat, csehekét a magyar féléveit vizsgákra.

PÁRISI SZOBALÁNY, ki már tökéletesen beszél magyarul, mindenesnek ajánlkozik. Jó bizonyítványok. Angolul is tud. Havi 40 korona bér.

A LONDONI TRAFALGARSQUARE-on eladó két bérpalota. Érdeklődők irjanak a főnti jelígyével a kiadónivataiba. Magyarul is levelezünk.

Felső akadémia a „Jólátáshoz“ a Vakok Intézetében

Zsidó művészeti szabad iskola —
Contra-Képzőművészeti főiskola

Az a tulserény és mohó érvényesülési vágygal megáldott képzőművész réteg, amely nemrég még a végső lehetőségig a maga számára igyekezett lefoglalni a képzőművészetek minden fórumát, legutóbb egy kis akadályt kapott kiméletlenül törtető irama elé. Eddig ez a csoport árasztotta el a képzőművészeti iskolákat, ez uralkodott a kiállításokon, ez találta meg a legkönnyebben az utat a képvásárlók zsebéhez, s még ma is a leggyorsabban és a legbiztosabban orientálódik a különböző művész-exportvállalatok révén az egyedül boldogító külföldi valuta felé. Ez a csoport volt az, amely legügyesebben tudta kiegyeztetni a művészi átlagösztönt a helyes, üzleti érzékkel és úgy behalizott az érvényesülés palástjába, hogy már maga is alig fért belé.

Végre a palást megunta a dolgot. Megrepedt és a tulfalánk fiatalság egy része az utcára pottyant. Megtörtént az a hallatlan merénylet a liberalizmus ellen, hogy a Képzőművészeti Főiskolán helyet csináltak olyanoknak is, akiket tehetségük, vérségük, moráljuk révén elsősorban illetett meg hely a magyar képzőművészetek akadémiaján. Következésképpen néhányan, akik kevesebb jussal kopogtattak a főiskola ajtaján, kiszorultak a művészeti Parnasszus előszobájából.

De hogy ijedne meg ilyesmitől a közismert művészeti élelmesség. Valahol csak fel kell nevelni azokat a művészeket, akik vékonypénzü élelapjaink

örökösen ismétlődő grafikai humorát szállítják, vagy akik a könyvtáblak gyöngé másolatait ültetik át magyarra a német kiadócégek kirakatablakaiból, mert rendszeren annyi fáradságot sem vesznek maguknak, hogy utána-lapozzanak egy-egy eldugodtabb illusztrációnak. Vannak külföldi művészek, akiket kizárólag ezek a fürgekezü tranzponáló népszerűsítettek nálunk. És már van is hajlékuk a fürgekezü művészeknek, akik nemzetiségi alapra helyezkedtek és megalakították az ellenakadémiát.

Az ellenakadémia címe *Zsidó művészeti szabadiskola*. Stilszerűen a Vakok intézetében nyitották meg az új főiskolát, ahol művészeket tanítanak helyesen látni. Azért senki ne nézzen görbén erre az új intézetre, amely a görbéket nem sik vetületekben, hanem növendékeinek anatómiájában testesíti meg. Az új főiskola, amelynek úgy látszik kevés *Lyka Károly*, nem elég *Vaszary*, *Csók* és *Réthy* sem, iskolafővé *Barta Ernót* választotta meg. A tett elég demokratikus. *Barta* egyenesen az ismeretlenség félhomályából emelkedett művészeti szabadcsapatvezérré. Reméljük, hogy az új *kohndottiere* vezetése alatt a legbelterjesebb faji kitenyésztséssel portyáznak majd a kívül rekedt művészek az új hétágu szabad művészetek körül.

Van azonban komoly értéke is az új akadémiaának. Az egyik tanár *Fényes Adolf* bácsi lesz, ő olyan kitünő impresszionista, hogy növendékei kétségkívül egész jó impressziókat szereznek róla, de alig hisszük, hogy azt a szellemet, amely a mester képeit áthatja, megtanulnák. Ez a szellem valószínűleg pusztában kiáltó szó marad a vakok intézetében. Igazán csodáljuk, hogy odaadta nevét ehhez a vállalko-

záshoz, amelyhez pénzt sejtjük kik adtak. De ki adott viszont engedélyt hozzá? Talán csak nem a kultuskormány? Mert azt éppen úgy helytelenítendő, mint Fényes Adolf adakozó kedvét.

Sokkal stilszerűbb akvizíció *Magyar Mannheim* Gusztáv, aki művészeti zenitjét a New-York kávéház mennyezetén érte el s aki még mindig sokkal inkább Mannheim, mint Magyar. Abban azonban nincs hiba, hogy a hajdan merészebb lendületű művész lassankint egész akadémikussá esontosodik.

A harmadik tanár *Hermann* Lipót, aki önmaga szokott modellt ülni jól hizlalt Éváihoz, amelyeknek túlérett testessége le szokott csurranni a kép szélén. A testvéri kritika azt tartja róla, hogy ő a legjobban komponáló festő. Ezt nem is vonjuk kétségbe, de a kompozíciót mindig valami hozzáértő festővel kellene hangszereltetni. Természetesen az akadémián a hangszereléstan tanára lesz.

Van még az akadémiának egy negyedik pillére is: *Zádor* István. Most jött haza külföldről, azt fogja tanítani, mi kell a külföldnek és hogy kell a rézkarcot aranyra váltani. Ő lesz azonkívül az izraelitografia tanára s ő fog utmutatást adni arra nézve is, hogy juthat a művész legbiztosabban az *Ernst*-muzeumba.

Egyelőre ezeken a vállakon pihen az új művészeti főiskola, amely az évszázados merkantil elvek alapján alapos konkurrenciát akar most csinálni a Képzőművészeti Főiskolának. Minden reményünk megvan rá, hogy ez sikerülni is fog, mert ha festeni nem is tudnak, konkurrenciát csinálni egész biztosan.

lys.

Nagyrománia koszoruja

A bukaresti ujságok szinte napról-napra kedveskednek olvasóiknak egy-egy illatos virágszállal «Nagyrománia» politikai életének szép virágoskertjéből. Ez a gyakori kedves figyelmesség éppen kapóra jön Romániának, mert megmutatja az egész világnak, megmutatja Románia pártfogóinak és főképpen azoknak a szerenesetlen magyaroknak, akik román uralom alá kerülnek, hogy milyen szép és illatos virágoskert Európa keletén rögtönzött nagyhatalom: «Nagyrománia». Mutatóba mi is közlünk néhányat Románia közéletének kimagaslóbb eseményeiből.

Bratianu ötmilliárdos panamája

Bratianu Jon, Románia volt miniszterelnöke, nyolc hónapig helyettesítette *Titulescu* pénzügyminisztert, amíg az Párisban időzött, mint Románia békedelegációjának tagja. A nagy antantbarát *Bratianu*, aki Magyarországnak tudvalevően ádáz ellensége, nem hagyta kihasználatlanul ezt a helyzetet. A bukaresti lapok tanusága szerint *ötmilliárd lei nevértékű kincstári jegyet* bocsátott ki, mint helyettes pénzügyminiszter, anélkül, hogy erről előzetesen bárkivel tanácskozott, vagy bárkitől meghatalmazást kért volna. Legfeljebb a miniszterelnökkel beszélte meg a dolgot. A miniszterelnök tudniillik ő maga volt.

Amikor a pénzügyminiszter visszatért Párisból Bukarestbe és átvevte minisztériumának ügyeit *Bratianu*tól, a miniszterelnök az őt jellemző elegáns közvetlenséggel elmondta neki, hogy időközben ötmilliárd lei értékű

kinestári jegyet bocsátott ki és ezeket el is helyezte a nyugati pénzpiacokon. Többet nem mondott. Még ma sem tudja kivüle senki, mire fordította az ötmilliárdot. A bíróság azonban már kezd érdeklődni.

Károly román király megmérgezése

Azt is elmondják a bukaresti lapok, hogy *Károly* király annakidején nem természetes halállal halt meg, hanem méregtől. Miért mérgezték meg? Mert a központi hatalmak barátja volt, Bratianu pedig az antanttal tartott. Itt tehát Románia két leghatalmasabb embere került éles ellentétbe egymással. El kellett dölni annak, hogy Románia a központi hatalmakkal tart-e, vagy az antanttal. Károly király nem tudta, hogyan idézze elő a döntést. Bratianu okosabb volt és megtalálta a módját. Mérget öntetett királyának kávéjába. Károly király erre a megoldásra nem gondolt, tehát neki kellett meghalnia és Bratianu győzött. Ha neki támad az a gondolata, hogy beleavatkozzék, milyen kávé kerüljön Bratianu asztalára, akkor a miniszterelnököt temették volna el és a király politikája győzedelmeskedik. Károly király azonban nem volt berendezve ilyen gondolatokra és szándékokra. És ez volt veszte.

Hasonló stílusu események régebben is fordultak elő Románia közéletében. Ezekből is elmondunk mutatónak kettőt.

A miniszterelnök hamisan sorsoltat

Husz esztendővel ezelőtt *Sturdza* Dimitri volt Románia miniszterelnöke. Ő volt egyuttal a bukaresti papnevelő intézet kurátora is. Az intézetnek szüksége volt néhány millió leire, mert nagy

javításokat kellett végeztetni az épületen. A papnevelő intézetet egyik volt metropolita alapítványából tartották fenn. Az alap vagyona nagyrészt román állami papirosokba volt befektetve, tehát csakis ezeknek a segítségével lehetett a szükséges pénzt előteremteni. Eladni nem lehetett a kötvényeket, tehát más megoldást kellett találni. És a miniszterelnök talált is. Kapóra jött neki, hogy éppen ekkoriban sorsolták ki az állami kötvényeknek azt a típusát, amelyből a szemináriumnak több száz darabja volt. A miniszterelnök igen ügyesen elrendezte, hogy *ezekből a papirosokból sorsoljanak ki* megfelelő számú darabot. Ez kriminális hamisítás volt ugyan, de célra vezetett. A szeminárium megkapta a szükséges milliókat, a miniszterelnök tekintélyének azonban egyáltalán nem ártott meg a csalás. Mindössze az történt, hogy amidőn egy gyűlésen kijelentette, hogy az ő életelve: *élj becsületesen!* — az ellenzéki lapok hozzátették: *és sorsoltass hamisan.* Ezzel az ügyet befejezték.

A miniszter rabot szabadít

Egy-két évvel a hamis sorsolás után történt, hogy az igazságügyminiszter nyári szabadságra ment. Távollétének idejére a földmivelési minisztert bízták meg a helyettesítésével. A földmivelési miniszter a polgári életben ügyvéd volt, még pedig kriminálista. Kliensei közé tartozott egy moldvai izraelita is, akit hamis bukásért négy esztendőre ítéltek a törvényszék. Az igazságügyminisztert helyettesítő földmivelési miniszter, mint az elítélt volt védője, előterjesztést csempészett azok közé az akták közé, amelyeket aláírás végett *Károly* királynak átadott. Az előterjesztésben pertörölést kért kliensének ügyében. Károly

király természetesen nem gondolhatott arra, hogy minisztere ilyen alávaló módon visszaél a hatalmával és aláírta a dekrétumot. A császár másnap már vidáman sétálgatott Bukarest napsugaras utcáin, amit természetesen még aznap észre is vettek az ellenzéki lapok. Kinyomozták a rabszabadítás különös körülményeit és részletesen megírták. A bűnös miniszternek semmi baja sem történt. Károly király felháborodva megdorgálta ugyan, de elbocsátani nem lehetett, mert az egész kormány azonosította magát vele.

Verekezés az urak kaszinójában

A bukaresti Jockey-klubban történt, hogy az agg *Lahovary* tábornok, aki többbizben volt hadügyminiszter és *Károly* király legszorosabb környezetéhez tartozott, összeszólalkozott a Jockey-klubban vejejével, aki tényleges miniszter volt. A miniszter a vita hevében átkarolta és a billiárdasztal alá nyomta a 70 esztendőes tábornokot, a király barátját és alaposan elverte. A jelenlevők közül senki sem avatkozott bele a dologba, amelynek sem a kaszinóban, sem egyebütt nem volt semmiféle folytatása.

Ilyen volt és ilyen marad Románia.

A zsidók térfoglalása Magyarországon

Hogy a sokat emlegetett zsidókérdés nem csak divatos jelszó és belső tartalom nélküli heccelődés, hanem a legkomolyabb és nemzetünk életére nézve a legfájdalmasabb önmagunkra eszmélés, ezt ma minden keresztény és minden gondolkozni tudó zsidó be-

ismeri. A nemzetünket ért külső csapások mellett vizsgálván belső állapotainkat, érezzük, hogy nemzeti létünknek legfontosabb tényezői mind a zsidó faj kezében és hatalmában vannak s hogy a liberális korszaknak nemzetgyilkos engedékenysége játszotta át az országot idegen kézre.

Számokkal szolgálhatunk olvasóinknak, beszélő és fájdalmasan kiáltó számokkal, hogy mindenki lássa és érezze ki e számokból, hogy a magyarság szinte csak vendég saját hazájában. E számok felölelik egész társadalmi és kulturális életünket s a feleszmélés keserű óráiban égető väd-ként kell minden magyar lelkében felébrednie a bűnbánás és kitartó munka, s az utolsó kis rög, az utolsó kis örhely visszaszerzése gondolatának.

Legelső táblánk a foglalkozási ágakat tünteti fel, még pedig úgy, hogy 100,000 zsidó közül, hány és milyen minőségben van az egyes foglalkozási pályákon:

Mezőgazdaság és kertészet:

önálló és segítő családtag	552
tisztviselő	26,498
segédszemély	210

Kertészet:

önálló	6,300
tisztviselő	5,000
segédszemély	800

Egyéb östermelés:

önálló és segítő családtag	900
segédszemély	400

Bányászat:

önálló	3,100
tisztviselő	17,900
segédszemély	200

Ipar:

önálló	12,400
tisztviselő	43,900
segédszemély	6,400

Szondolat

Kereskedelem :

önálló	54,100
tisztviselő	53,300
segédszemély	34,800

Közlekedés :

önálló	18,800
tisztviselő	12,900
segédszemély	2,400

Közszolgálat :

önálló és tisztviselő	13,400
segédszemély	4,500

Véderő :

tiszt és tisztviselő	3,000
segédszemély	—

Napszámos 2,500

**Nyugdíjas, háztulajdonos és
tőkepénzes** 6,300

Egyéb és ismeretlen 4,800

Házi cseléd 1,700

Ha most nézzük a középiskolai végzettség kimutatását, felekezetek szerint a következő döbbenetes számokat kapjuk:

100,000 emberből felekezetek szerint:
r. k. g. k. ref. ág. ev. g. kel. unit. izr.

8 oszt. végez	1.404	413	1.118	1.675	506	2.081	5.493
6 oszt. végez	558	62	317	530	122	478	2.044
4 oszt. végez	1.821	448	1.458	2.064	599	2.242	8.658

A zsidó faj szaporodását a következő számok tüntetik fel:

1720-ban 11,374, 1840-ben 244,035, 1850-ben 368,525, 1857-ben 412,702, 1869-ben 542,257, 1880-ban 624,826, 1890-ben 707,961, 1900-ban 831,162, 1910-ben 911,227.

Ismét egy kis kulturális kép következik, amely szomorú magyar nem-törődömséget és lustaságot rejt magában. Irni és olvasni tudott felekezetek szerint 1910-ben 6 éven felül százelekekben kifejezve:

	férfi	nő
róm. kath.	79·4	67·7
g. kath.	39·2	27·5
ref.	83·5	77·0
ág. ev.	88·7	82·8

gör. kel.	50·3	31·3
unit.	80·1	66·9
izr.	90·2	83·7

Megdöböntő a zsidóság térfoglalása a felső iskolákon is. 100 hallgató közül zsidó volt:

év	jog	bölcsé- szet	orvosi	gyógy- szerész	műgye- tem
1881-85.	21·1	10·3	46·5	14·6	3·90
1886-90.	17·1	10·9	52·5	7·4	37·9
1891-95.	20·0	12·9	43·4	?	41·4
1896-900.	22·9	12·9	45·5	17·9	40·6
1901-905.	25·6	20·4	44·6	26·1	44·8
1906-10.	26·4	15·8	46·9	33·3	38·7
1911.	23·1	13·9	47·3	34·9	34·4
1912.	22·3	12·2	42·2	32·5	31·3
1913.	20·3	13·5	44·3	32·5	31·9
1914.	18·6	15·5	46·7	30·5	33·3
1915.	20·2	18·1	51·2	36·5	36·4
1916.	17·1	20·8	54·8	36·0	41·8
1917.	17·7	21·3	55·7	28·4	44·6

Érdekes a zsidóság számaránya az intellektuális pályákon is pl. 1910-ben:

Törvényhozás	7·4
Állami tisztviselő	5·5
Vármegyei tisztviselő	2·5
Városi tisztviselő	5·8
Községi jegyző	4·3
Segédjegyző	7·0
Bíróság és ügyészség	6·9
Ügyvédek	45·2
Ügyvédsegéd	43·5
Lelkész	6·0
Segédlelkész	7·0
Elemi isk. tanító	5·0
Polgári isk. tanító	11·5
Tanár	6·4
Orvos	48·9
Gyógyszerész	14·5
Gyógyszerész segéd	25·6
Állatorvos	40·0
Festő, szobrász	16·6
Ének- és zeneművész	21·6
Színész	22·6
Ujságíró	42·4
Magánmérnök	37·6

Végül nézzünk egy kis erkölcsi kimutatást is, milyen arányban vétkeznek

Szondolat

ez a hazánkban annyira uralomra jutott faj:

Hamis tanuzás és eskü	1 9
Hivatali és ügyvédi büntett és vétség	2 8
Vallás elleni büntett és vétség ...	5 3
Szemérem elleni büntett és vétség	4 5
Kerítés	0 7
Okirathamisítás	9 1
Rágalmazás	28 3
Gyilkosság	0 1
Szándékos emberölés	0 2
Párviadal	10 4
Sulyos testisértés	19 3
Halált okozó sulyos testisértés ...	0 3
Zsarolás	11 0
Sikkasztás és hűtlen kezelés ...	52 8
Orgazdaság és bűnpártolás	16 9
Csalás	30 4
Csalárd és vétkes bukás	23 5
Uzsora	4 4

Ime ezek a beszélő számok. Tessék mindenkinek gondolkozni és elmélkedni rajtuk!

Irredenta utcaneveket!

— *Nyílt levél Budapest törvényhatóságához* —

A Szabadság-téren már ott áll Magyarország megszállt részeinek négy szobra. Négy néma, de szakadatlan jajdulás, négy szimbólikus, komor intelem, hogy résen legyünk, ha nem akarjuk örökre elveszteni, amit a ránk erőszakolt ostoba béke védőszárnyai alatt elraboltak tőlünk. Négy köbe vésett eskü, hogy minden poklokon keresztül is, de — föltámadunk.

Ez a négy szobor azonban, ott a Szabadság-téren, csak azokhoz szólhat a figyelgető panasz, a komor intelem és a köbe vésett eskü szavával, akik szemtől-szemben megfordulnak közöttük. Akik ott laknak, akik arra járnak,

akiket hébe-hóba, vagy mindennap arrafelé visz az utjuk: a belső Lipótváros hadimilliomosai, meg a szobalányaik, amikor reggel a fényes lakások nyitott ablakán kirázzák a Szabadság-térre a port, a tőzsde látogatói, siberek, láncosok és valutalovagok, bankemberek, postatakarékpénztári cheque-szelvényesek, a City-kávéház vendégei és az a néhány hivatalnok, akik a Szabadság-téren keresztül baktatnak a fölmivélésügyi- vagy kultuszminisztériumba. Ezekhez beszélhet csak a négy irredenta-szobor, amelyek e szerint együttvéve körülbelül olyan szerepet töltenek be Budapest és az ország nagy nyilvánossága szempontjából, mintha valami kiáltványt, aminek az egész fővároshoz, az egész magyar nemzethez kellene szólani, csak ott ragasztanának ki, négy példányban, a Szabadság-téren.

Ez nem elég. Ez kevés. A magyar irredentát úgy kell hirdetni állandóan és szakadatlanul Magyarország fővárosában, hogy az lépten-nyomon mindenkinek beléütközzék a lelkiületébe, belefurja magát az utcán járókelők leghétköznapibb gondolatai közé s ezen a réven ki nem irtható erővel egye bele magát Budapest egész vérkeringésébe. Ki kell vinni az utcára a szabadságtéri irredentát! A székesfőváros utcáira kell kivinni a magyar irredenta gondolatzsarátnokát, amelyet oda kell helyezni mindenüvé, ahol csak megkoppan a kövezet a budapesti járókelő sarka alatt.

A régi nemzeti motívumok s a nemzeti kegyelet és hála megsértését magától érthetőleg gondosan kerülve, a ma már nagyon sok értelmetlen, elavult, vagy közömbös utcanév helyett az elrabolt magyar városok, megyék

Szindolat

és velük összefüggő fogalmak neveit kell kiszögezni messzire fehérítő táblákon a budapesti forgalmas utcák és közterek sarkaira!

Nem tudom elképzelni példának okáért, hogy akár maga Vác városa, akár bármelyik váci polgártársunk még csak gondolatban is zokon vehetné tőlünk, ha a *Váci-utcának*, amelynek aszfaltján korzózott az elegáns világ, Budapest törvényhatósága azt az elnevezést adná, hogy:

Irredenta-utca.

A rangban így is előkelő, de már eredetileg is magyartalan, sőt közjogunkba ütköző szóval elnevezett *Koronaherceg-utcát* el lehetne például keresztelni *Székelyföld-utcának*.

Ott van a Mária Valéria- és Dorottya-utca, ott van a Károly-körút, amelyet nem IV. Károlyról neveztek el s így még a legitimisták érzelmét sem bánthatja meg, ott van a Vámház-körút, Ferenc-körút, Váci-körút, Lipót-körút, Margit-körút, Fürdő-utca, Bálvány-utca, budai Fő-utca, Üllői-ut, Fehérvári-ut, Vámház-tér, amelyek bizvást átengedhetik mai elnevezésüket a magyar irredentának: Kolozsvár, Kassa, Pozsony (most csak Pozsonyi-ut van), Arad (Aradi-tér), Temesvár, Uj-Szeged, Komárom, Nagyvárad, Brassó, Nagyszeben, Eperjes, Nyitra, Pécs, Zombor, Zimony, Ujvidék, Kalotaszeg, Nagysármás, stb., stb. nevének. A körutakat, dunai hidakat, Erdélyi-körút, Székely-körút, Felvidéki-körút, Délvidéki-körút, Kárpáti-körút, Havasi-körút, Délmagyarország-hidja, vagy Kolozsvári-, Kassai-, Temesvári-, Aradi-, Pozsonyi-hid stb. névre. Aztán az elrabolt magyar fürdőhelyek neveire; amaz elrabolt helyek neveire, ahol híres arany-, szén- és sóbányáink vannak. Aztán egy teret elnevezni Végváriról, mert

ő máris megérdemli. Egy teret arról a kis tanítónőről, akit egy gyönyörű irredenta-költeményéért felakasztottak az oláhok: Piroska vértanu-terének.

És ott vannak a kerületek nevei: Lipót-, Teréz-, Ferencváros! A Belváros, József- és Erzsébet-város nevét meg lehet őrizni. De itt van a Krisztina-város. stb. Ennek a magyar nemzeti szellem utjára terelődő metropolisnak oly sok hiábavaló, ósdi utcaneve van, amelyiktől minden szívfájdalom nélkül meg lehet válni, hogy odaszögezzük az utcasarokra és a házszámok tábláira az élő, égető igazi magyar szívfájdalmat!

Irredenta neveket a budapesti utcának, tisztelt fővárosi törvényhatóság! Irredenta neveket a körutaknak, hidaknak, köztereknek, ott, ahol csak ezt egyéb hagyományok megengedik. Meglássák, hogy megváltozik, mennyire átvárazsolódik egyszerre Budapest arculata, meglássák, micsoda örökmécsésévé válnak ezek az új utcanevek a magyar irredentának, mindaddig, amíg csak az idők és tettek diadalszekerén újra be nem dübörög a magyar nemzeti erő és a magyar államhatalom ma elrabolt országrészeinkbe.

De nemcsak Budapest vigye ki utcáira az irredentát, hanem tegye meg ezt Csonka-Magyarország valamennyi városa, sőt községe is. És ne legyen város, ne legyen község, ne legyen határ Magyarországon, ahol legalább egy irredenta utca, vagy tér ne hirdesse a vidék magyarságának is, hogy nem mulhat el felőlünk az idők járása, amíg be nem teljesül az új magyar Hiszekegy:

*Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában.
Hiszek egy isteni örök igazságában,
Hiszek Magyarország feltámadásában.*

Amen!

Zsoldosházi.

**Zongora, grammofon, hang-
lemezek, húrok, stb.**

STERNBERG

királyi udvari hangszer-
gyárban VII., RÁKÓCZI-ÚT
60. sz. saját palotájában

A legfinomabb anyagból készül az

„APARTOS“

SZIVARKAHÜVELY

BÉRAUTÓK

*Cimre
figyelni* nyitott, csukott, elegáns kocsik
külföldre, vidékre és a városban
bármely időben kaphatók a

Király Automobil R.-T.-nél

Budapest, VII., Király-utca 11.
TELEFON: József 124-01, 124-02, 124-03.

**A FRANCIA NYELV
MAGÁNTANULÁS UTJÁN VALÓ**

elsajátítására és begyakorlására alkalmas
nyelvtanok, társalgókönyvek és zsebszótárak
a francia kiejtés megjelölésével

Schidlof dr.: „1000 szó“ módszere a francia nyelvnek elsajátítá- sára. A 10 levélben teljes nyelvtan ára mappában	55.— K
Schidlof dr. francia zsebszótára. Mindkét rész egybekötve.....	10.— K
Sehenk francia zsebnyelvtana és társalgó zsebkönyve a kiejtés megjelölésével	12.— K
Honti: Magyar-francia beszélge- tések a francia társalgás begya- korlására. Ára füzve	8.— K

10% felár. — Kapható:

A KÖZPONTI SAJTÓVÁLLALAT R.-T.

könyvkereskedésben

Budapest, IV., Duna-utca 6. szám
(Klotild-palotában, a Belvárosi kávéház mellett.)

Brilliánst,

gyöngyöt, aranyat, platinát és
ezüstöt horribilis áron vesznek

Telefon
József
52-64.

Singer Testvérek

VII., Rottenbiller-u. 24.

Legújabb könyvek.

Szépirodalmi művek:

Croker: Jasva gyöngyök	66.— K
Elinor Glyn: Halcyone	55.— ..
Elynor Glyn: Három hét	44.— ..
Kosáryné: Álom	88.— ..
Lagerlöf Zelma: Krisztus legendák	49.50 ..
Marliitt: A pusztai királykisasszony	66.— ..
Rabindranath Tagore: Szüret	38.50 ..
Tornay Cécile: Bujdosó könyv	88.— ..
Tschudy Klára: Napoleon fia	49.50 ..
Jézus szive naptár	37.40 ..

Közérdekű művek:

Balogh Jenő: Gróf Tisza István em- lékezete	22.— ..
Doletskó Ferenc: Takarékos építkezés	39.60 ..
Dr. Hetényi Gyula: A nőkérdés	55.— ..
Dr. Horváth Jenő: Diplomáciai tör- ténélem	81.40 ..
Jaloviczky: Gázmotorok	242.— ..
Magyar évkönyv	121.— ..
Ormándy: A mezőgazdasági kettős számtartás	198.— ..
Rády Albert: A szélmotorok használ- hatósága a mezőgazdaságban	33.— ..

Kapható és megrendelhető:

A Központi Sajtóvállalat R.-T.

könyvkereskedésben

Budapest, IV., Duna-utca 6. szám

(Klotild-palotában, a Belvárosi kávéház mellett.)

**SZÖRMEKABÁTOK,
RÓKABOÁK, MUFFOK**

legjutányosabb árban kaphatók.

EVETOVICS SZÜCS.

**BUDAPEST, V. ker., Erzsé-
bet-tér 8. szám I. emelet.**